

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פלג המנחה ע"ש - 6:57*
הדלקת נרות שבת - 8:14
זמן קריאת שמע / מ"א - 8:40
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:16
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:31
שקיעת החמה שבת קודש - 8:31
מוצאי"ק צאת הכוכבים - 9:21
צאת"כ / לרבינו הם - 9:43

*מי שחולק מוקדם אין לאחר מכן ענין
קבלת השבת (משיא"ר מ"א ב"ר)

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

כראתי
יעד הרע
ובראתי לו

פרק א'
דאבות

מועד לחדש אב:
פרייטאג 6:49 AM
מיט 8 הלחין

שבת קודש פרשת פנחס – כ"ד תמוז תשע"ח Shabbos Parshas Pinchos - July 7, 2018

לו. ומוטל עלינו לדעת מדו הכות העצום שעמד לו לפנחס עד שראוי לכל הנעשה. ואפשר שלוח הטעם ראתה התורה לנכון לחזור שוב במקרא שלפנינו לייחס את פנחס אחד אבותינו, **פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן** ועל אף שבפרשה הקודמת (לעיל כה, ז) כבר הוזכר כל יחוסו, בכל זאת חזר עליהם הכתוב כדי לגלות לנו מהי זכותו שגורם למצוות, ומדי סיבת הדבר אשר הביאו לידי הכרה ובהירות באותה שעה של בלבול וטשטוש, כי היה זה בסיבת הליכתו בתמימות בדרך אבות, מבלי לשנות זיו כל שהוא ממה שקיבל מאביו אלעזר ומזקינו אהרן, כי זה האדם שדרכי אבותיו הם נר לרגליו, והמה לפניו חוקי ברזל, ואינו מתחכם עליהם, לזה האדם א"א לבוא בתחבולה ולטשטש דעתו בסברות שונות ומשונות, כי לירידיה אין הדבר מוטל בסבאר כלל, זה האדם יודע כי מה שהיה אסור בבית אביו הנו אסור לעולם, וזה האדם המוחזק במסורת אבותיו חביב מאוד בעיני הקב"ה, וכיון שידע הקב"ה שפנחס הוא מאלו המחזיקים בזה הכלל, ע"כ ביקש לסבך שזה הדבר גופא תביא את פנחס לידי מעשה, ויזכה בזכותה בשכרו הראוי לו.

וזה מה שהביא רש"י לעיל על מאמר הכתוב (כה, ז) וידא פנחס - **דא"ה מעשה נזכר הלכה**. בכך כיוון לשבר את אונינו מדו השינוי שבין פנחס לבין השאר, כי גם פנחס היה נזכר בשעת מעשה, וכשאר אחיו שמע חוות דעתו של זמרי, אך כל זאת לא נגע אליו כמלוא נימא, הוא דא"ה מעשה' ועל פיה נזכר מדו דינו של העושה, כלל לא עניין אותו על מה ולמה ראה זמרי לנכון לעשות מה שעשה, רק זאת ידע, שכן קיבל מאביו אלעזר שקיבל מפי אביו אהרן, ואהרן מפי משה, שעל זה התאסר ראויים לחרוק בדרך ע"י מקצא, ה' ואינו זה שחלק בתום והבהיר את הדברים באמרו למשה **כך מקובלני מן הבעל ארמית קנאים פוגעים בו**.

ויש להוסיף, שעל איש כזה ביקש משה רבינו באומרו להשית' עפקו ה' אלוך ורחוות לכל בשר איש על העדה, שהרי יש להבין כוונת אומרו כאן 'אלוך ורחוות לכל בשר', ויש ליישב בהקדם מה שיש לפרש בכוונת מילים אלו שהיא אל מה שאלוקים שוכן באדם שמשלש את רוחו-נשמתו ושכלו' על רצונו החומרי ובשרי ועל ידי זה ביכולתו להתנהג בדרך המכשרת אותו להשגת שכית אלוים עליו, ולפ"י מובן מדוע אמר כאן 'אלוך ורחוות לכל בשר', שזאת כדי לתאר את סוג האדם שרוצה שיבחר למלוך על עדת ישראל, שהוא אדם שהוא גיבור בלבד אשר משלש את רוחו-נשמתו ושכלו' על רצונו החומרי ובשרי ועל ידי זה הוא מתנהג בדרך המכשרת אותו להשגת שכית אלוים עליו, שבכך יוכל למלוך על העם ולהנהיגו לפי דראוי ללא כל נגיעות אישיות והתחשבות בדעת המון העם, וראוי הוא להיות ה'איש (גיבור בלבד, וכנתבאר) על העדה.

ולפ"י פרש **המלכים** את הכתוב (מלכים א' יא-לו), 'ואותך (ידבעם) אקח ומלכת בכל אשר תאווה נפשו, והיית מלך על ישראל', שיש להבין, הלא אינו יכול למלוך בכל אשר תאווה נפשו, שהרי נפשו מתאוה למלוך גם על שבט יהודה שניתן להיבעם למלוך עליו, אלא כוונת הכתוב היא, שאימך לו תנאי אל המלוכה, שטרם ימלוך על העם 'והיית מלך על ישראל', עליו מלוך על כוחות נפשו ולהשתמש עמדם לפי דראוי, ועל תאוות נפשו הברמית' וזה גם נכלל בכוונת הכתוב (משלי ח-טו), 'כי מלכים (על כוחות נפשו ותאוות נפשו) המלכות' (על אדורים).

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פלג המנחה ע"ש - 6:57*
הדלקת נרות שבת - 8:14
זמן קריאת שמע / מ"א - 8:40
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:16
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:31
שקיעת החמה שבת קודש - 8:31
מוצאי"ק צאת הכוכבים - 9:21
צאת"כ / לרבינו הם - 9:43

*מי שחולק מוקדם אין לאחר מכן ענין
קבלת השבת (משיא"ר מ"א ב"ר)

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

כראתי
יעד הרע
ובראתי לו

פרק א'
דאבות

שבת קודש פרשת פנחס – כ"ד תמוז תשע"ח Shabbos Parshas Pinchos - July 7, 2018

לו. ומוטל עלינו לדעת מדו הכות העצום שעמד לו לפנחס עד שראוי לכל הנעשה. ואפשר שלוח הטעם ראתה התורה לנכון לחזור שוב במקרא שלפנינו לייחס את פנחס אחד אבותינו, **פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן** ועל אף שבפרשה הקודמת (לעיל כה, ז) כבר הוזכר כל יחוסו, בכל זאת חזר עליהם הכתוב כדי לגלות לנו מהי זכותו שגורם למצוות, ומדי סיבת הדבר אשר הביאו לידי הכרה ובהירות באותה שעה של בלבול וטשטוש, כי היה זה בסיבת הליכתו בתמימות בדרך אבות, מבלי לשנות זיו כל שהוא ממה שקיבל מאביו אלעזר ומזקינו אהרן, כי זה האדם שדרכי אבותיו הם נר לרגליו, והמה לפניו חוקי ברזל, ואינו מתחכם עליהם, לזה האדם א"א לבוא בתחבולה ולטשטש דעתו בסברות שונות ומשונות, כי לירידיה אין הדבר מוטל בסבאר כלל, זה האדם יודע כי מה שהיה אסור בבית אביו הנו אסור לעולם, וזה האדם המוחזק במסורת אבותיו חביב מאוד בעיני הקב"ה, וכיון שידע הקב"ה שפנחס הוא מאלו המחזיקים בזה הכלל, ע"כ ביקש לסבך שזה הדבר גופא תביא את פנחס לידי מעשה, ויזכה בזכותה בשכרו הראוי לו.

וזה מה שהביא רש"י לעיל על מאמר הכתוב (כה, ז) וידא פנחס - **דא"ה מעשה נזכר הלכה**. בכך כיוון לשבר את אונינו מדו השינוי שבין פנחס לבין השאר, כי גם פנחס היה נזכר בשעת מעשה, וכשאר אחיו שמע חוות דעתו של זמרי, אך כל זאת לא נגע אליו כמלוא נימא, הוא דא"ה מעשה' ועל פיה נזכר מדו דינו של העושה, כלל לא עניין אותו על מה ולמה ראה זמרי לנכון לעשות מה שעשה, רק זאת ידע, שכן קיבל מאביו אלעזר שקיבל מפי אביו אהרן, ואהרן מפי משה, שעל זה התאסר ראויים לחרוק בדרך ע"י מקצא, ה' ואינו זה שחלק בתום והבהיר את הדברים באמרו למשה **כך מקובלני מן הבעל ארמית קנאים פוגעים בו**.

ויש להוסיף, שעל איש כזה ביקש משה רבינו באומרו להשית' עפקו ה' אלוך ורחוות לכל בשר איש על העדה, שהרי יש להבין כוונת אומרו כאן 'אלוך ורחוות לכל בשר', ויש ליישב בהקדם מה שיש לפרש בכוונת מילים אלו שהיא אל מה שאלוקים שוכן באדם שמשלש את רוחו-נשמתו ושכלו' על רצונו החומרי ובשרי ועל ידי זה ביכולתו להתנהג בדרך המכשרת אותו להשגת שכית אלוים עליו, ולפ"י מובן מדוע אמר כאן 'אלוך ורחוות לכל בשר', שזאת כדי לתאר את סוג האדם שרוצה שיבחר למלוך על עדת ישראל, שהוא אדם שהוא גיבור בלבד אשר משלש את רוחו-נשמתו ושכלו' על רצונו החומרי ובשרי ועל ידי זה הוא מתנהג בדרך המכשרת אותו להשגת שכית אלוים עליו, שבכך יוכל למלוך על העם ולהנהיגו לפי דראוי ללא כל נגיעות אישיות והתחשבות בדעת המון העם, וראוי הוא להיות ה'איש (גיבור בלבד, וכנתבאר) על העדה.

ולפ"י פרש **המלכים** את הכתוב (מלכים א' יא-לו), 'ואותך (ידבעם) אקח ומלכת בכל אשר תאווה נפשו, והיית מלך על ישראל', שיש להבין, הלא אינו יכול למלוך בכל אשר תאווה נפשו, שהרי נפשו מתאוה למלוך גם על שבט יהודה שניתן להיבעם למלוך עליו, אלא כוונת הכתוב היא, שאימך לו תנאי אל המלוכה, שטרם ימלוך על העם 'והיית מלך על ישראל', עליו מלוך על כוחות נפשו ולהשתמש עמדם לפי דראוי, ועל תאוות נפשו הברמית' וזה גם נכלל בכוונת הכתוב (משלי ח-טו), 'כי מלכים (על כוחות נפשו ותאוות נפשו) המלכות' (על אדורים).

נמשל: The *parsha* of the *Moadim* (holidays) falls out every single year during the *Yimei HaMetzarim*, the Three Weeks of *aveilus* for the destruction of the *Bais HaMikdash*. The *Seforim* tell us that the significance of this is rooted in the fact that there are 21 days of *Yamim Tovim* throughout the

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (84)
Torah Study vs. Mitzvah Obligations: Chessed and Tzedaka.
Last week we concluded with the basic rule that if one is learning *Torah* and a *chedsed* situation comes to him, his course of action depends on the following: If it can be taken care of satisfactorily by someone else who is not learning, one should not stop his learning, but rather allow the other person to do it. If he is specifically needed, he should stop his learning and do the *mitzvah*. So, if while one is learning, another person comes and asks for *tzedaka*, or a guest arrives and needs help settling in, or someone needs the *chedsed* of a car ride and the one learning is needed, he should stop learning and do the *chedsed*.

Tzedaka Interruption During Learning. Even though one must stop his learning to give *tzedaka*, there are circumstances where this does not apply. For example, if a person is constantly being asked for *tzedaka*, time and time again, as many of our *are*, it can literally ruin the time he has for learning (and family time). In such a case, a person is entitled to limit the times he is available for *tzedaka* requests. The proper way to do this is to post signs on his door, or publicize when and where he can be seen. This way, the people collecting money know when he is available and don't have to waste his time or their time waiting.

Minimizing Bitul Torah. It is inferred from **Sefer Chasidim** (1), written by **Rav Yehudah HaChassid** one of the *Ba'alei Tosfos*,

R' Yosef Patzanovsky zt"l (Pardes Yosef Hachadash) would say:

According to some, Pinchos became a *Kohen* only after he killed Zimri, while others hold that at the time he was an ordinary *Kohen* and afterwards he was awarded *Kehunah Gedolah* (See *Zevachim 111b*). The **Rambam** rules (*Hil Tefilah 15:3*) that a *Kohen* who kills someone, even unintentionally, is disqualified to give the Priestly Blessing (and may not perform the *avodah* in the *Bais HaMikdash*, see *Tosfos Yom Tov, Bechoros 7:7*). If so, according to the opinion that he was already a *Kohen*, how was Pinchos permitted to be *Kohen Gadol*? We may answer based on the **Zohar** (217a), that when Pinchos killed Zimri, his soul departed and *Hashem* revived him by placing the souls of Nadav and Avihu in him. Thus, when he became a *Kohen Gadol* he was a new person and the fact that in a previous lifetime he had been a *Kohen* and had killed someone did not have any bearing on his current status."

Rizhiner Rebbe, R' Yisroel Friedman zt"l (Tiferes Yisroel) would say:

Two thoughts must remain with a person every day: 'I have set Hashem before me always.' and 'My sin is before me always.' This is the daily 'sacrifice' of a Jew."

A Wise Man would say:

"A good friend is a person who listens attentively while you say nothing."

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Your relationship with Hashem
BEGINS with YOUR RESPECT!
Kvodshomayim@gmail.com
Definitely Join!

year, opposite the 21 days of mourning during the Three Weeks. In other words, these days may be sad, but it doesn't have to take over a Jew's perspective. If he serves *Hashem* with *simcha*, like he must, then these days will see no evil in the future and the joy *Moshiach* brings will soon be upon us.

הלכה למעשה
מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
that even when one does the *mitzvah*, he should try to talk or think in learning while going to and doing the *mitzvah*, so as to minimize the interruption of his *Torah* learning.
Going Out to Look for Chessed. The obligation to stop learning if one is needed for *chedsed* is only if the *chedsed* situation came to him already. In that case, he should do the *chedsed*, however, he does not have to stop learning in order to go out and look for *chedsed* opportunities. This is similar to the famous words of the **Chelkas Mechokek** (2) who writes that the Talmudic rule that one should stop learning *Torah* for "*Hachnossas Kallah*" (money for a bride's expenses) is only if he happens to see the wedding ceremony (or needs to be there socially). He does not have to go out of his way especially to be there. The **Chofetz Chaim zt"l** in **Ahavas Chessed** (3) writes that this refers to going out on an ongoing basis. However, it is proper from time to time, even for a *masmid* to take off some time from his learning to go find what *chedsed* is needed and become a helper.

Learning with a Chavrusa. From the simple reading of the *halacha* it sounds like that even if one is learning with a *chavrusa* (study partner), he should stop learning when needed to do *chedsed*, even if this will cause the *chavrusa* to also stop learning. This applies to just the two *chavrusas*, however, if the interruption concerns a "ביטול תורה של רבים" (public loss of learning), then the *halacha* is different. We will *IY"H* discuss it next week.

(1) ספר החסידים תתנ"ד (2) חלקת ממוקק
אה"ע ס"ה:ב (3) אהבת חסד גח

הוא היה אומר

הוא היה אומר
R' Yosef Patzanovsky zt"l (Pardes Yosef Hachadash) would say:
According to some, Pinchos became a *Kohen* only after he killed Zimri, while others hold that at the time he was an ordinary *Kohen* and afterwards he was awarded *Kehunah Gedolah* (See *Zevachim 111b*). The **Rambam** rules (*Hil Tefilah 15:3*) that a *Kohen* who kills someone, even unintentionally, is disqualified to give the Priestly Blessing (and may not perform the *avodah* in the *Bais HaMikdash*, see *Tosfos Yom Tov, Bechoros 7:7*). If so, according to the opinion that he was already a *Kohen*, how was Pinchos permitted to be *Kohen Gadol*? We may answer based on the **Zohar** (217a), that when Pinchos killed Zimri, his soul departed and *Hashem* revived him by placing the souls of Nadav and Avihu in him. Thus, when he became a *Kohen Gadol* he was a new person and the fact that in a previous lifetime he had been a *Kohen* and had killed someone did not have any bearing on his current status."

Rizhiner Rebbe, R' Yisroel Friedman zt"l (Tiferes Yisroel) would say:

Two thoughts must remain with a person every day: 'I have set Hashem before me always.' and 'My sin is before me always.' This is the daily 'sacrifice' of a Jew."

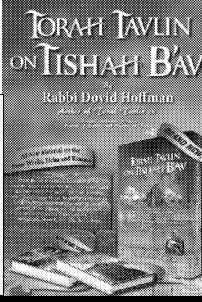
A Wise Man would say:

"A good friend is a person who listens attentively while you say nothing."

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Your relationship with Hashem
BEGINS with YOUR RESPECT!
Kvodshomayim@gmail.com
Definitely Join!

IN STORES NOW



תעביר לעי"נ ר' ישראל
ב"ר מאיר ז"ל, עפורה בת
ר' נתן נטע ע"ה, ר'
אברהם ב"ר משה ז"ל,
רות בת ר' נתן ע"ה,
תהא נשמתם עזירות
בעדור החיים
By the Stark Family

מעשה אבות סימן לבנים

ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן וכהן ... כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון וגו' (כו-סדרה)

This story is quite recent; it only occurred a few months ago. It is about a boy who was diagnosed with the dreaded disease not too long ago *r”l*, and was undergoing treatment. With Heavenly assistance, about a year ago, he was found to be in remission and the family was hopeful that he will merit a full recovery very soon. Unfortunately, during the past year, the boy experienced a severe blood clot which had the potential to cause major complications and his doctors felt it was necessary for the boy to be placed in a medically-induced coma. The situation was dire; there were communal gatherings of prayer and dozens of people accepted upon themselves all sorts of *tikkunim* in his merit.

Many of the boy’s friends, as well as numerous young boys of all ages from his neighborhood decided, on their own, to get together every evening and recite *Tehillim* on his behalf. It is well-known the power of the *Tefillos* of the “*Tinokos shel Beis Rabban*,” the children’s prayers, and it started out very strong, with dozens of sweet voices rising in unison with heartfelt prayer. Over the course of the year, the group finished the entire *Tehillim* multiple times and the children were very excited each time they heard good news about the patient. *Boruch Hashem*, all the *tefillos*, *berachos*, *tikkunim* and *zechusim* seemed to work as the boy was taken out of the coma to the doctor’s satisfaction, although he still faced a long road ahead to a complete recovery. After *Pesach* this year, when the clock changed to Daylight Savings Time and the weather started getting nicer, it was difficult for all those boys to maintain their steady *Tehillim* group. They decided to recite the whole *Tehillim* one final time and make a *Siyum*, which they did. However, six of the boys said, “We know how much he needs our prayers and our help,” and they were willing to continue the group even into the summer.

During *Sefirah* time, there was a neighborhood baseball game going on and one of the boys in the game was from those six who accepted upon themselves to continue saying *Tehillim*. The game was heating up and it seemed it was going to run late. The boy looked at his watch and realized that his *Tehillim* group was going to be gathering in just a couple of minutes. He frowned because he was due to hit next in the order and he really didn’t want to miss his at-bat. The game was close and his hit could make all the difference. However, the little soldier that he was, he fought his inner urge and told himself that the right thing to do was to leave right now and not miss the *Tehillim* - even for a minute! He told his teammates, “I’m sorry, I have to go,” and he did just that. He ran all the way to the *Shul* and said *Tehillim* with the other five boys.

Afterwards, he came home and told his father what he did. His father told him how proud he was and more importantly, how proud *Hashem* was of him, and he said, “I am sure that your act of self-sacrifice accomplished a lot for your friend.”

The following evening, this boy’s father called the father of the boy who was sick to see how he was doing. In the course of their conversation, he told him about his son’s act of giving up his turn at-bat to say *Tehillim*, just to let him know how much everyone cares and how much everyone is pulling for the boy to get better.

There was a long pause on the other line. Finally, the man replied, “It is absolutely amazing! I cannot believe what you are telling me! You don’t know this but just this very morning we had a major breakthrough with my son’s therapy.” He relayed how the doctors and therapists finally got his son to walk and they’re very hopeful that he is going to improve.

He then sent a video of the therapy session. It showed the young patient in his hospital clothes holding a baseball bat. Someone was pitching him a ball. The boy swung the bat and hit the ball, and one of the doctors was saying, “Run to first!” And he took a couple of steps. Then they said, “Run to second!” And he took a couple of more steps, “Run to third, run home!” And they all cheered, “You hit a homerun!” This was the therapy that they thought of - playing baseball with him. Just twelve hours after the other boy had given up his turn at-bat to say *Tehillim*.

When we hear of people going through difficult times, our immediate reaction is to think of ways in which we could help them. *Hashem* says, “I see your efforts; I appreciate all that you’re doing!” May he have *refuah shleimah b’karov*.

משל למא הדבר דומה

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריה ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו וגו' (כה-ב)

משל: As the city of *Bnei Brak* expanded considerably after the second world war, and many elderly and sick survivors moved in, the local cemetery likewise expanded and the work of the *chevra kadisha* (burial society) was constant.

One year, a few days before *Yom Tov*, a number of members of the *chevra kadisha* came to the home of the great **Chazon Ish, R’ Avraham Yeshaya Karelitz ז”ל**, with an unusual request. They wished to know if it was permitted for them to dig extra graves before *Yom Tov*, in order to limit their work and toil on *Chol HaMoed*.

The Chazon Ish looked at them questioningly and then

said, “You are worried about burying people on *Chol HaMoed*? Who says you will even need graves at all over the course of the *Yom Tov*?”

The leader of the *chevra kadisha* replied evenly, “Until this time, there has never been a holiday in which we didn’t have to perform a burial. All the digging and effort we do on *Chol HaMoed* might be a *shaila* of ‘*Melacha*’ and we just wanted to know if we can do it beforehand.”

The *Chazon Ish* replied, “This year, you won’t need it.”

Amazingly, that year, not one person passed away over *Yom Tov* and *Chol HaMoed*, just as the *Tzaddik* said.

ונתתה מחודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל וגו' (כו-ב)

Chazal tell us that the *zekainim*, elders of the generation, complained: “*The face of Moshe Rabbeinu was like the sun, while the face of his disciple Yehoshua was like the shine of the moon.*” This means that Yehoshua was only a reflection of Moshe’s greatness, but not his equal. To this complaint, our Sages denote: “*Woe is to us for that shame and woe is to us for that disgrace*” - what a shame that the majesty of the next *manhig*, *Yehoshua bin Nun*, was that much lower than the majesty of the *rebbe*, the great *Moshe Rabbeinu*. What in reality were our *zekainim* saying with this expression of disappointment?

My *machshava* here is as follows: *Chazal* tell us that Yehoshua merited to be Moshe’s successor due to his devotion to little things. He would clean up the *Beis Medrash* every night; he returned every chair and *sefer* to its original place. To the elders, it was beneath their dignity to carry out such menial labor. But when they saw Yehoshua succeeding *Moshe Rabbeinu*, they became envious of him and said, “Woe to that shame and disgrace” that we claimed was below our dignity but did not stop Yehoshua from doing what was right. Now we are becoming Yehoshua’s *talmidim* instead of being the teachers...

It happens all the time. We refuse to get our hands soiled and we delegate the role of “*shlepper*” for someone else to do. We become convinced that these jobs are demeaning and beneath our dignity. Only later do we discover that this was the true path to greatness and we let it slide right past us. Any activity that is *Torah* related cannot be disgraceful. Just look at the reward that *Yehoshua bin Nun* received, and let that serve as an inspiration for all of us. Let us not look at these three weeks before *Tisha B’av* as a sad time to “get over with” but rather as a spiritual journey of hope and growth. This way, *Tisha B’av* will become a “*moed*” - a holiday - and we will be *zoche* to the rebuilding of the *Bais HaMikdash*, *b’mhaira b’yameinu amen!*

DRUSH V’CHIDDUSH

ויסמן את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר ה' ביד משה ... (כו-בג)

Hashem commanded Moshe not only to do *semicha*, but to bestow some of his majesty (*hod*) upon him. There were two *mesoros* that Moshe transferred to Yehoshua. One is the tradition of *Torah* learning, of *lomdus*. The second *mesorah*, the *hod*, was experiential. One can know the entire *Maseches Shabbos* and yet still not know what *Shabbos* is. To truly understand what *Shabbos* is, it is insufficient to merely know the *halachos* of *Shabbos* - one has to spend time in a *Yiddishe* home. **Rabbi Joseph Ber Soloveitchik ז”ל** elaborates on this idea: To contemporary Orthodox Jews the *Torah* is revealed in cold thought and logic. However, it has not merited being revealed in a living “sensory” mode. They recognize the *Torah* as an idea, but not as an unmediated reality that one can taste, see, and feel. I can explain *Yom Kippur* to my students. From an intellectual standpoint there is much I can transmit. But I cannot pass on the experiences I

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF שלום

דרגה יתירה

לכן אמר הניי נתן לו את בריתי שלום ... (כה-יב)

The *Gemara* (קדושין סו:) tells us that the letter *vav* in the word “שלום” is cut in half. The letter *vav* is known as a “connecting letter” because it often connects two ideas together. If it is a connecting letter then why is it cut in half - and why in the word SHALOM, which means peace? The **Chasam Sofer ז”ל** explains that the *vav* is divided to created two *yuds*. The word now can be read as “שלם” - “*He should make peace!*” If a person wants to have *shalom*, don’t wait for it to happen by itself - go out and make peace! How often do families get into a dispute that gets passed down from generation to generation? People know that they don’t speak to THOSE cousins but they don’t even know why! A tiny spark of resentment carries a fire of hatred in its wake and our job as *Yidden*, especially during this time of *Bein HaMetzarim* is to rid our hearts of even the tiniest drop of *sinas chinam*. We need to realize that loving other people does NOT mean that you totally agree with them! All *Yidden* are beloved to *Hashem* and we are all different - “*Just as no two people look alike, so too, no two people think alike.*” It’s not a bad thing, says **R’ Leibel Eiger ז”ל**, it’s actually a good thing! We need to stop trying to mold others into being what WE think they need to be, and start accepting and appreciating people for who THEY are! Everyone is a unique and individual Jew and as long as we are all keeping *halacha*, we certainly don’t have to be exactly the same. If we would just agree to disagree and appreciate others even with opposing opinions than our own, we would realize that there is so much to learn from every *yid*.

Sefer Kisrei Osios writes that “שלום קטוע” - a partial peace, is better than “מחלוקת תמימה” - a full fight! A person should make every effort to ensure peace with others, even with people who are difficult and you know that the relationship will never be perfect! The message of the split *vav* is that any slight improvement in the area of *shalom* is a worthwhile endeavor.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead